

Dosarul nr. 2ra-1823/20
2ra-157/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Iu. Potînga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Malii, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Teodor Grițcu împotriva Elenei Chișlari cu privire la declararea nulității căsătoriei și cererea reconvențională depusă de Elena Chișlari împotriva lui Teodor Grițcu cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2016, Teodor Grițcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Chișlari solicitând declararea nulității căsătoriei încheiate cu Elena Chișlari la 20 iunie 2014, înregistrată la OSC Botanica, mun. Chișinău, ca fiind încheiată fictiv.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 09 iunie 2013 a revenit în Moldova pentru a petrece concediul anual cu familia. Aflându-se în oșpeție la fratele său, Nicolae Grițcu, a făcut cunoștință cu Elena Chișlari, cumătră fratelui său. Pârâta fiind divorțată, iar el nefiind niciodată căsătorit, a dorit să întemeieze o familie și la insistența sa, s-au cununat.

Totodată, a menționat că în data de 22 iunie 2013 a revenit la muncă în Angola. În decurs de un an contactau și comunicau prin rețele de socializare. Ulterior a fost sesizat de rudele sale precum că pârâta are o relație extraconjugală cu o altă persoană.

Reclamantul a afirmat că, fiind într-o stare de incertitudine, a angajat un detectiv particular pentru verificarea circumstanțelor de infidelitate a pârâtei, despre ce a anunțat și pârâta, iar ultima a recunoscut relația extraconjugală cu un alt bărbat, fostul ei concubin până la relația lor. Pârâta a pretins că a fost ceva temporar și a cerut iertare. Astfel, fiind îndrăgostit, a iertat-o și a avertizat-o că sunt cununați, dorindu-se întemeierea unei familii bazate pe încredere și fidelitate.

În data de 01 iunie 2014 a revenit iarăși în țară de peste hotare și la data de 20 iunie 2014, continuând relația cu pârâta, au înregistrat căsătoria la OSC sect. Botanica, mun. Chișinău. La 28 iunie 2014 fiind deja în căsătorie, s-a reîntors la

muncă în Angola.

Reclamantul a declarat că în perioada căsătoriei copii nu au avut.

De asemenea, a precizat că, în perioada aflării peste hotarele țării, avea grijă de pârâtă, lunar îi transmitea bani, i-a organizat odihnă în Portugalia și permanent suna pârâta. Cu timpul a observat că pârâta îl contacta doar când avea nevoie de bani, fără a fi contactat pentru alte motive familiale. În anul 2015 urma să vină în concediu și în data de 17 aprilie 2015 a contactat pârâta prin Skype, i-a comunicat că la 22 aprilie 2015 și că dorește să revină definitiv în țară, însă pârâta i-a declarat că nu are ce face în Moldova, precum și că nu are de gând să locuiască cu el în familie și s-a căsătorit doar pentru a obține cetățenia Portugaliei, deținută și de el și pentru a termina reparația în apartamentul său. După revenirea în țară nu au mai locuit cu pârâta, iar ultima i-a interzis să se apropie să vorbească cu ea. Respectiv, au dus o viață familială în comun aproximativ o lună timp de 2 ani. În opinia sa, pârâta nu a avut intenția de crea o familie.

La 22 iunie 2016, Elena Chișlari, reprezentată de avocatul Cristina Iachimov, a depus cerere reconvențională împotriva lui Teodor Grițcu solicitând desfacerea căsătoriei încheiate cu Teodor Gricu, înregistrată la 20 iunie 2014 la OSC sect. Botanica, mun.Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.573.

În motivarea cererii reconvenționale, reclamanta a invocat că, l-a cunoscut pe pârât la 09 iunie 2013, fiind prezentat de cumnata acestui ca o persoană bună și de încredere, precum și că dorește un copil. La 21 iunie 2019 s-au cununat, avându-i în calitate de nași pe fratele său Nicolae și soția Svetlana.

Totodată, a menționat că, anterior până la relația cu pârâtul, s-a aflat într-o relație cu un bărbat pe nume Andrei Pricop, de care s-a despărțit până a-l cunoaște pe pârât. Fostul prieten o căuta și-i crea probleme, ceea ce a determinat-o de a se adresa și organelor de poliție privind luarea măsurilor în acest sens.

La fel, a precizat că după plecarea pârâtului, permanent comunica prin Skype. Pârâtul apela și rudele sale, dar mai rar și când a încetat de a le mai trimite rudelor bani, nașa îl discredita precum că pârâtul se preface și nu este așa cum pare. Pârâtului îi comunica precum că ea continuă relația cu fostul prieten. Însă îi explica soțului care este situația de fapt.

De la cununie și până la înregistrarea căsătoriei au avut mai multe de trecut, însă au continuat, deoarece intenționau să formeze o familie adevărată. Peste o perioadă, au mers împreună cu feciorul în Portugalia, deoarece soțului îi era dor de ea.

În aprilie 2015 pârâtul a anunțat că revine definitiv acasă și că vor locui împreună, i-a răspuns că nu vor putea locui lângă rudele lui, precum și că i-a promis că o va duce la casa lui departe de rude, însă el a afirmat că fiind soțul ei are dreptul asupra apartamentului și va cere o cotă-parte, deoarece au locuit împreună. Aceste circumstanțe au speriat-o și l-a anunțat că nu-l va primi. Au urmat zile de certuri încontinuu, a venit acasă a luat toți banii și a cumpărat o mașină în valoare de 8000 de euro care a înscris-o pe numele altei persoane pentru a nu pretinde la ea.

Reclamanta a afirmat că faptul că căsătoria ar fi fictivă nu corespunde adevărului, or, intenția a fost de a crea o familie, un cămin, iar odată ce au ajuns la concluzia că nu mai pot fi împreună, aceasta nu presupune nulitatea căsătoriei, însă desfacerea căsătoriei. Astfel, a considerat inoportună menținerea familiei, deoarece au eșuat toate căile de împăcare.

Prin încheierea protocolară din 15 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis spre examinare cererea reconvențională.

Prin hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Teodor Grițcu împotriva Elenei Chișlari cu privire la declararea nulității căsătoriei și încasarea cheltuielilor de judecată; s-a admis cererea reconvențională formulată de Elena Chișlari; căsătoria între Teodor Grițcu și Elena Chișlari, înregistrată la 20 iunie 2014, la OSC sectorul Botanica, mun.Chișinău, înscrierea nr. 573, s-a desfășurat; totodată, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț în Oficiul de Stare Civilă s-a dispus încasarea din contul lui Teodor Grițcu și Elena Chișlari în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1000 % din unitatea convențională stabilită a câte 100,00 MDL de la fiecare parte în mod separat; s-a încasat din contul lui Teodor Grițcu în beneficiul Elenei Chișlari cheltuielile de judecată alcătuite din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii privind desfacerea căsătoriei în sumă de 200,00 de lei; totodată, s-a menționat că copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 zile, de la rămânerea definitivă, se transmite Oficiului Stării Civile sect. Rîșcani, mun.Chișinău.

Prin decizia din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, din lipsă de teme, apelul declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari și s-a menținut hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Totodată, a relevat că obiect al prezentului litigiu, formulat în instrumentul de atac, reprezintă cerința reclamantului cu privire la declararea nulității căsătoriei.

Instanța de apel a remarcat că din materialele cauzei, se deduce cert faptul că părțile în litigiu au înregistrat căsătoria la 20.06.2014 la OSC sect. Botanica mun. Chișinău fiind trecut în registru sub nr.573 (f.d.17).

Conform art.41 Codul familiei, instanța judecătorească va declara nulă căsătoria dacă aceasta a fost încheiată cu încălcarea prevederilor art.11, 13, 14, 15 sau a fost încheiată când soții sau unul dintre ei nu a avut intenția de a crea o familie (căsătorie fictivă).

În speță apelantul invocând nulitatea căsătoriei a relatat că pârâta nu a avut intenția de a crea o familie și a încheiat o căsătorie fictivă.

În conformitate cu regulile de procedură civilă fiecare parte este obligată cu probe să dovedească pretențiile aduse în fața instanței.

La acest capitol, instanța de apel a notat că apelantul Grițcu Teodor, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel nu a adus dovezi privind existența simulației la încheierea căsătoriei.

Dimpotrivă, pârâta în contradictoriu a afirmat că a avut intenția de a crea familie cu apelantul.

Instanța de apel a punctat că alegațiile apelantului precum că prin încheierea căsătoriei, pârâta a urmărit obținerea foloaselor materiale sub formă de remitențe financiare expediate de peste hotare de către pârât și obținerea cetățeniei Portugaliei pe seama reclamantului care o deținea la acel moment în scop de imigrare favorabilă,

nu au valoare probatorie și nu cad sub aspectul existenței simulației la momentul încheierii căsătoriei.

În mod distinct, instanța de apel a pus în evidență faptul că, încheierea căsătoriei este condiționată de voința comună a viitorilor soți, iar păstrarea familiei poate avea loc doar dacă ambii soți doresc o viață în căsătorie.

Dat fiind faptul că din probele prezentate s-a dovedit că ambii soți au avut o atitudine necorespunzătoare, instanța just a decis de a admite acțiunea reconvențională formulată de Chișlari Elena în contradictoriu cu Grițcu Teodor privind desfacerea căsătoriei, iar căsătoria între Grițcu Teodor d.n.25.02.1970 și Chișlari Elena, d.n.02.11.1980, înregistrată la 20 iunie 2014, la OSC sectorul Botanica, mun.Chișinău, înscrierea nr. 573, s-a desfășurat.

La 02 noiembrie 2020, Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Teodor Grițcu și respingerea cererii reconvenționale depusă de intimată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond și cea de apel nu au examinat și elucidat toate circumstanțele cazului.

Instanțele naționale nu au abordat chestiunea cu priere la nulitatea căsătoriei care intervine ca sancțiune a nerespectării unor condiții de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea actului juridic al căsătoriei.

De asemenea, a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat poziția sa confirmată prin probe anexate la materialele cauzei sub aspectul institutului ce reglementează nulitatea căsătoriei, însă le-au interpretat defectuos ajustându-le la acțiunea intimatei de desfacere a căsătoriei.

Instanța de fond s-a limitat la o apreciere vagă a înscrisurilor prezentate și nu motivează soluția de respingere a cererii de chemare în judecată.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatei conform scrisorii de însoțire datate cu 15 decembrie 2020 (Vol.II, f.d.9) și a fost recepționată la 17 decembrie 2020, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.10).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 noiembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copia deciziei integrale participanților la proces la 16 septembrie 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol.I, f.d.239), însă lipsesc date despre recepționarea acestei de către recurent. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Teodor Grițcu, reprezentat de avocatul Adrian Cebotari, împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat